

• FAKTA? •

Nr.3 1970

mai — juni

1. årgang

Tidsskrift for kosmisk filosofi, UFO, fysiske og psykiske fenomen og uvanlige hændelser.

**F
A
K
T
A
?**

Postboks 2720, 5010 Bergen - Møhlenpris.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt.

Kommer ut med 6 nummer i året og drives
uprofitabelt. Pris pr. år (abonnement)
kr. 20,00. Postgiro 32 17 52.

Forsidetegningen: Knut AAsheim.

GULL-KALVENS BY ER FUNNET

av Henry Raymont

I den nordlige del av Israel, har utgravninger begynt å gi beviser for, at man har funnet ruiner av Dans by, hvor Bibelen sier at kong Jeroboam tilba Gull-kalven, ca. 900 år før Kristus.

Et arbeidslag på 65 vitenskapsmenn og arbeidere, ledet av dr. Avraham Biran, israelsk direktør for antikviteter og muséer, har rekonstruert et byområde.

Detaljer av denne gjenoppdagete by, som Dans stamme flyttet til fra kyst - området via fjellet Efraim, i midten av det 12. århundre f.Kr, ble omtalt av dr. Biran i et foredrag ved Brooklyn museum tirsdag aften, og gjengies her.

Utgravningens beliggenhet er på en 50 acres

jordvold, som nå kalles Tel Dan, nær fjellet Hermon ved Golan-høydene på den syriske grense.

BEVIS FOR RASERING

Skjønt det hittil bare er utforsket en halv acre på to sider av jordvolden, har israelske arkeologer avdekket levninger av en monumental by-port, som Jeroboam bygget for å forsvare sitt israelittiske kongerike mot syrisk invasjon. Det er også beviser for rasering av byen av kong Ben Hadad av Damaskus, omkring 40 år etter oppførelsen av den befestede mur.

Ifølge Kongenes Bok ledet Jeroboam - som engang var offiser i kong Salomons hær - Dan til et opprør mot Salomons

sønns, Rehoboams, sydlige kongerike. Og Jeroboam ble konge over det israelittiske kongerike i nord. Han fulgte det politiske brudd med det religiøse, ved å innstifte dyrkelsen av kalven. Dette styrtet hans kongerike i avgudsdyrkelse i et halvt århundre.

Ifølge bibelske beretninger, bygget han to kongelige altre til dyrkelse av miniatyr-oksefigurer overtrukket med gull. Den ene ved Dan og den andre ved Bethel. Og han oppfordret sitt folk til å dyrke dem som guder;"som brakte deg ut av Egyptens land". Ved Dan opprettet han et presteskap, som gjorde krav på å være av levittisk herkomst.

Dr. Biran sa, at en struktur, bygget av flate basaltstener var funnet på den nordlige kant av Tel Dan. Dette kunne være en mulighet for at utgravningene nærmet seg Jeroboams alter. "Det viser seg at dette område, som er omgitt av rikelig med kilder, var sentret for en helligdom i mange generasjoner", forklarte han. "Strukturen er funnet å være solid bygget med lag på lag av basalt - stener.

Fint murverk som er karakteristisk for det israelittiske monarkis periode, er det dominerende trekk ved konstruksjonen.

BIBELSKE VERS SITERES

"Det er mulig at vi her har et palass som opprinnelig tjente det gamle Lais og senere og-

så Dan og kong Jeroboams stamme. Verset i 1. Kongebok (12,31): "Og han bygget hus på offerhøydene og gjorde prester av de laveste av folket, som ikke var av Levis sønner -", kan meget vel referere seg til en slik bygning som vi har i Dan."

En port - den største som noengang er oppdaget i Israel - ble funnet på den sydlige kant av jordvolden, sa dr. Biran. Han nevnte tre andre bevis-deler som var samlet siste sommer, og mente at de antydte hvilke majestetiske størrelser som inngangen til byen hadde.

Den ene er en usedvanlig konstruksjon av huggete sten, med fire søyler med dekorerte søylehoder, øyensynlig dannet som støtte for en statues fundament. Den annen er en 15 fot lang benk langs den ytre mur ved

det østre port-tårn. Den blir gjennomskåret av en 150 fot lang brolegning av basalt som fører inn i porten. Man kan anta at en kongelig prosesjonsvei førte gjennom byen der.

"Porten var anbrakt ved foten av en uhyre festningsvold av jord, som var bygget ca.700 år tidligere", sa dr.Biran. "Festningsvolden er dekket av gipset leire og skråner med en heldning på 40 graders vinkel.Den tjente til å forsvare byen i midten av det annet århundre f.Kr. - dengang Dan ble kalt Lais, ifølge de bibelske beretninger".Disse fortsatte å være byens viktigste befestninger, selv etter at den ble erobret av Dabaitene, og inntil Jeroboam omga dem med en 12 fots mur, som ble den viktigste borg i det israelittiske kongedømme på den nordlige grense. Men festningen ble fullstendig ødelagt av kong Hadad omkring 885 f.Kr., omkring 40 år etter at muren og porten ble oppført.

"Vi fant et nesten 3 fots lag av aske og rester fra ødeleggelsen", sa dr. Biran. "Men atter - sannsynligvis for 3. gang - ble Dan bygget

opp igjen, og vi har allerede funnet omkring 300 små krukker, gravmæler og kunstgjenstander fra den senere periode."

FUNN AV ET FIGUR-HODE

I de to undersøkte fordypninger har man til nå også funnet våpen, mysensk stentøy fra det 14. århundre f.Kr.

"Det historiske vitnesbyrd stemmer således med det arkeologiske vitnesbyrd",tilføyde dr. Biran. "Videre bevis kan vel tilveiebringe noen opplysninger om Gullkalven,som ble stilt opp av Jeroboam ved Dan".

Dr. Biran er en intens soignert mann i sekstiårene. Under interjuet talte han begeistret om Tel Dan og om den rolle som arkeologi spiller i Israel,hvor utgravninger blir fulgt med samme lidenskap som amerikane-re viser ovenfor base-og fotball."En grunn til at vi ønsket å få igang utgravninger ved Tel Dan,var fordi medlemmene av en nærliggende kibbutz - ved navn Dan - ble urolig for om de virkelig var nær stedet", sa han, idet han tente sin sjette sigarett i løpet av en time. "Barn av kibbutzen anser

seg ganske enkelt som etterkommere av Dans stamme. Hvorhen finner man ellers en slik følge for historie som går 3000 år tilbake?"

Neste tirsdag skal dr. Biran fremlegge funnene for et seminar ledet av prof. G. Ernst Wright, president for den amerikanske skole for Oriental Forskning ved Har-

ward Universitetet.

Skjønt Tel Dan utgravningene ble startet sommeren 1966, og har foregått 2 måneder hver sommer siden, har den hatt liten offentlig oppmerksomhet. (The New York Times, 3. april 1970.)

+

NB: Se kart og bilde på side 17.

GÅR VERDEN UNDER I HAT?

av Hans Lauritzen

Se på planeten Jorden av i dag. Hva er det som spesielt preger forholdet mellom de ulike nasjoner, raser og menneskegrupper? Finner vi toleranse, forståelse og samarbeide som det mest karakteristiske trekket. Nei, det vi oftest støter på er intoleranse, motarbeidelse og hat. Ja, ofte stiger hatet til slike høyder, at menneskene ønsker motparten det mest ondskapsfulle. Man ser det utløse seg i mord og krig. Det er homo sapiens vi betrakter. Etter mange ortodokse vitenskapsmenns oppfatning den intelligenteste skapelsen i universet. Kronen på skapelsens verk.

HVORFOR HATER MAN?

I virkeligheten vinnes det dypt i menneskenes underbevisste psyke et sterkt behov til å hate noe eller noen, ellers skulle det nemlig ikke gi seg uttrykk i så stor omfatning, som nå er tilfelle. Gjennom hele menneskehetens utvikling har nettopp de stammer og raser overlevd, som kjente et sterkt hat mot andre stammer og raser, som de bekjempet, samtidig som de innen sin egen stamme og rase kjente seg meget tett sammenbundet, og gjorde alt for å hjelpe hverandre. Det viser seg, at hengivenheten og innsatsen for stamme- og rasefremder stort sett svar-

er mot et like stort hat til å bekjempe andre stammer og raser. Dette faktum er meget viktig når det gjelder å forstå de fenomen, som forårsaker hatets oppkomst i mennesket.

Hatet er således bare halvparten av en topolet følelse, mens den andre halvparten utgjøres av hengivenhet. Menneskets ubevisste psyke strever etter en balanse mellom disse to halvdelene. Når et menneske får den oppfatningen, at en viss gruppe mennesker bør betraktes som fiender, kommer motviljen eller hatet til denne gruppen naturligvis til å forsterkes. Samtidig kommer den automatisk til å - bevisst eller ubevisst - forsterke hengivenheten og samarbeids-innsatsen for sin egen gruppe. Når mennesker går meget sterkt inn for en sak og kjemper for den, kommer deres ubevisste psyke til å velge en annen sak, som de kommer til å gå like sterkt imot og kjempe mot. De kommer til å lete opp egenskaper hos denne andre saken som de ikke tåler, og sier da at det er på grunn av disse forhold at de bekjemper den - og de vet heller ikke noe

annet.

Vi ser da, at mennesker for den gode saks skyld har hatet mange uskyldige. For det gode, for friheten, for demokratiet, for sosialismen, for fedrelandet eller for andre årsaker har mange mennesker hatet og drept andre mennesker. Og menneskene gjør det samme i dag. De kjenner ikke seg selv. De kjenner ikke til noe om de prosesser i sine egne hjerner, som ubevisst er årsaken til deres følelser og handlinger. De lar seg blindt dirigeres av sine ubevisste psyker.

UTNYTTELSE AV HAT INNEN POLITIKKEN

Når et land forbereder en krig, startes en kraftig propaganda for å skape hat hos befolkningen mot motstanderen, for at folket skal gjøre en så stor innsats som mulig for sitt land. Også i dag forekommer det i mange land voldsomme propaganda-kampanjer for å skape sterkest mulig hat mot befolkningen i andre land. Men det er feilaktig å tro, at dette bare tar sikte på en eventuell krig, for så er ikke tilfelle. Konkurransen mellom landene ligger i dag i første

rekke på det økonomiske plan. For å kunne oppnå så hurtig framskritt som mulig er det tvingende nødvendig, at befolkningen er meget aktiv og rede til å gjøre en stor innsats. Et forsøk fra de makthavendes side for å presse eller tvinge befolkningen til å prestere større arbeidsinnsats gir ikke noen større eller langvarig virkning. I stedet tilgriper mange makthavere spesielle metoder for å skape motsetningsforhold til andre land. Ja, i visse tilfeller provoserer de makthavende frem voldsomt hat mot andre lands befolkning. Resultatet blir, at befolkningen helt automatisk kjenner seg sterkere forent mot "fienden", og forsterker arbeidsinnsatsen betydelig. Og det var nettopp dette som var hensikten. Menneskene reagerer automatisk lik maskiner og reflekterer ikke nærmere over sine reaksjoner på de påvirkninger som de utsettes for. Men det er sannelig en dyr pris, som menneskeheten på dette sett må betale for å utvide de materielle fordeler. De voldsomme hatiske følelser som skapes i noen land, fremkaller også hatiske følelser i

de land de rettes mot. På denne måten utbreder hatet seg således fra land til land og fra menneske til menneske, og det kommer til å slutte med en verdenskatastrofe om det ikke stanses.

HATETS BIOKJEMI

Når et lands propagandapparat utpeker et annet land og deres innvånere som fiender og omnevner dem så negativt som mulig, skapes det i menneskenes hjerner biokjemiske prosesser, som fremkaller følelser av hat. Det er særlig ulike hormoner fra hypofysen som aktiviseres, og de påvirker i sin tur andre organer i hele kroppen. Det skapes en aktiv tilstand, og det er nettopp dette de makthavende etterstrever. Sterke muskelbevegelser gir ytterligere impulser tilbake til hjernen og dette forsterker følelserne ennå mere.

DEFINISJON PÅ HAT

Hat kan beskrives som en aktivisering av hjernen, organene og musklene med til hensikt å skade eller drepe. Hatfølelsen er nesten alltid sterkt forbundet med andre følelser som for eksempel sjalusi, misun-

nelse, stolthet, ærgjerrighet, mm. Man kan derfor også si, at hatet ikke er en selvstendig følelse uten kun et kjennetegn på at de andre følelsene aktiviseres i den hensikt å skade eller drepe.

SKAL MAN HATE HATET?

Når noen mennesker oppdager at mennesker hater dem, er det ganske naturlig at de reagerer voldsomt, f.eks. gjennom å i sin tur hate sine antagonister, ettersom de synes det er helt urettferdig at de andre hater dem. Således blir det dobbelt så mange mennesker som hater, og dette kommer til å utbre seg fra menneske til menneske, og ikke forstående mennesker med toleranse og innsikt hjelper til med å bremse opp slike hatbølger. Man kan derfor fastslå, at den eneste vei ut av en slik situasjon er å ikke hate de mennesker som hater en, uten i stedet forsøke å forstå hvorfor de hater. Ofte kommer man til å finne årsaken her til, som de hatende ikke engang selv er bevisst om, og man må da forsøke å forklare for dem de dypere årsaker til deres reaksjoner. Derved kommer

reaksjonene til å forsvinne. Det skader ikke å legge en på minnet de gamle visdomsordene: "Ti aldri noensinne opphørte hat gjennom hat".

KAN HAT UNNVIKES?

Ja, hat kan unnvikes om menneskene grundig lærer seg å forstå de psykologiske og biokjemiske reaksjoner i hjernen, som kan medvirke til å skape hat. Det menneske som kjenner årsakene for hatets oppkomst, og som kjenner til de virkninger, som hatet fremkaller hos andre mennesker, kommer ikke til å kunne hate. Hatet eksisterer derfor fordi det ikke forstår seg selv, sin årsak og sin virkning. Det er derfor berettiget å tale om blindt hat som kjennetegn for den voldsomste arten av hat.

VIETNAMKRIGEN

Sjelden har man sett en konflikt, der hatet mellom de impliserte partene har vært så sterk. Til og med barn får våpen i hendene og får lære seg, at der borte finnes fienden, som har drept deres foreldre. Men "der borte" får barna også våpen i hendene og får høre det

samme. Ville av sorg og hat skyter barna hverandre, lemlester hverandre på det uhyggeligste og faller skrikende til marken i dødssmerter. Dette skjer i dag for den gode sakens skyld, for frihetens skyld, for sosialismens skyld, for demokratiets skyld, for kommunismens skyld, ja, for det vietnamesiske folkets skyld, for alle menneskers skyld og også for din skyld. Verden ser blott på i stillhet. Man kan jo ennå ikke gjøre noe og slike ting skjer jo aldri her, tenker man.

OVERBEFOLKNINGENS HITIL
UKJENTE FARE RYKKER
TRUENDE NÆRMERE

I bakgrunnen lurar en enorm fare, som menneskeheten ennå ikke er bevisst om. Fra menneskenes ubevisste psyke utgår påvirkninger til dagsbevisstheten, og disse følges ofte automatisk uten nærmere ettertanke. De fleste mennesker tror, at deres tanker og handlinger har sin opprinnelige årsak der de begynner i dagsbevisstheten, men før dette har kompliserte biokjemiske prosesser funnet sted, eventuelt grunnet på impulser utenfra. Det beror på disse ikke bevisste oppfattede

impulser, og på den biokjemiske balansen, hvilke tanker og handlinger dagsbevisstheten bibringer oss.

Faren belyses best gjennom et eksempel fra dyrenes verden. Flere dyrearter som forøker seg meget hurtig, bryter opp uten varsel, når deres antall har nådd en kritisk grense, og begir seg på vandring i en tilstand, der sinnene og selvbevarelsedriften er fullstendig satt ut av funksjon. I begynnelsen av sesongen har hvert eneste dyrepar et territorium med god plass, og de lever et harmonisk liv. Etter hvert som antallet dyr sterkt øker blir det enkelte dyrets territorium meget begrenset. I takt hermed blir dyrene mer og mer aggressive og nervøse, og deres aktivitet stiger voldsomt. Man har konstantert at fremproduksjonen av adrenalin og ulike hormoner øker kraftig. Til slutt fremkaller disse forsterkede biokjemiske prosesser så voldsomme drifter og aktiviteter, at dyrene plutselig løper amok og viljeløse ruser avgårde. Dyrenes normale selvbevarelsedrift har helt forsvunnet. En slik emi-

grasjon av et stort antall dyr medfører selvutslettelse. De styrter viljeløse ut over klippestup og ut i elver og drukner.

Ingen kan med sikkerhet garantere, at det ikke kommer til å gå likedan med menneskene til sist. Kanskje kommer vi til å reagere annerledes, men det finnes uhyggelig mange beviser på, at vi hastig beveger oss langs samme vei. Etter den andre verdenskrig har befolkningsmengden i nesten alle land øket meget sterkt. Menneskene blir stadig mer masende og nervøse. Flere og flere får stress og en økende produksjon av adrenalin. Jamsides hermed øker kjertel-aktiviteten og forsterker våre følelser. De unge modnes tidligere. Det beror på kosten, sier man, for en forklaring må jo gies. Men under største delen av dette århundre har det ikke vært noen hungersnød i de vestlige land. Den tredje største dødsårsaken blandt USA's tenåringer er selvmord, i hovedsaken forårsaket av følelsesmessige konflikter. Forbrytelsene - og særlig ungdomsforbrytelsene - stiger i

nesten alle land med en urovekkende hastighet og særskilt i storbyene. Vi har sett eksempel på at hele bydeler har løpt amok og ødelagt til og med sine egne hus. Det er nødvendig, at alle mennesker lærer seg å forstå årsakene til og virkningene av sine egne tanker, følelser og handlinger, så de ikke i fremtiden lar seg overrumple av de voldsomme drifter, som kommer til å oppstå i deres ubevisste psyke. Om man ikke lærer seg dette, og om menneskene fortsetter å forøke seg fullstendig ubegrenset, har vi snart den dagen her, da de biokjemiske prosesser løper løpske iveri og fremkaller så voldsomme drifter i den ubevisste pryken, at menneskene mister sin selvkontroll og løper amok. Kanskje betyr det menneskehetens utslettelse i en bølge av fullstendig ubeskrivelige faser. Ingen vet noe om det kritiske punktet. Vår tid kan være kortere enn vi tror.

STØRRE FORSKNINGSINNSATS NØDVENDIG

Det ofres i dag ufattelige beløp på utforskingen av verdensrommet og av atomernes verden,

men vi burde ofre like mye eller mye mer på en grundig utforskning av menneskenes pøyke. I dag arbeider biokjemikere, fysiologer, psykologer og parapsykologer ofte hver for seg med sin egen spesialitet, uten at forskningen koordineres. Biokjemikere og fysiologer undersøker hvordan og hvor de ulike biokjemiske reaksjoner i hjernen finner sted, mens psykologer arbeider med menneskenes atferdsmønstre ved ytre påvirkninger, og parapsykologene forsøker å fastslå de tankebølgers natur, hvis eksistens siden lenge er erkjent av vitenskaps-

menn i Øst og Vest. Samarbeidet bør bygges ut slik, at man kommer til klarhet over hvilke biokjemiske funksjoner som påvirker den ubevisste psyken, og hvilke som påvirker dagsbevisstheten, liksom man også bør søke seg frem til hvilke biokjemiske funksjoner påvirkninger som kommer utenfra kan fremkalle i menneskehjernen.

Kun gjennom grundig forskning og opplysning til alle mennesker kan man ha forhåpninger om, at menneskene lærer seg å forstå og beherske slike følelser som hat. (Brevcirkeln, 5/70.)

BESØKENDE FRA

av Vyacheslav Zaitsev

DET YTRE ROM

2.DEL

BETHLEHEMSTJERNEN

Uttrykket "Bethlehemstjernen" er 2000 år gammelt. Noen betrakter det som et produkt av ren og skjær fantasi; andre tror, at det opprinnelig hadde en eller annen betydning. To århundreder senere ble den

tyske astronom Johan Kepler fengslet av mysteriet, mens vitenskapsmenn fra en senere tid hadde et internasjonalt symposium for å diskutere saken. Men hverken Kepler eller samtidige vitenskapsmenn fant nøkkelen til problemet, som kan vise seg å ha en helt uventet løsning.

I oldtiden og i mid-

delalderen ble den menneskelige fantasi egget av en usedvanlig stjerne, som nå menes å ha vært Bethlehemstjernen. Det anførtes, at stjernen var i stand til å bevege seg og til å stå stille. La oss derfra

vende oss til de kristne apokryfiske bøker, som av kirkesensuren ble bannlyst fra gudstjenester og som religiøs lesning. De apokryfiske skrifter gjenspeiler menneskets anstrengelser for å forklare livets mest dramatiske mysterier. Disse bøker står undertiden i direkte motstrid med de tekster, kirken har godtatt.

Et av disse skrifter, som var velkjent av de første kristne, kalles "Beretningen om de tre magier". Den opprinnelige versjon må ha vært skrevet på latin tidligst midt i det tredje århundrede og ble senere oversatt til mange språk. En oversettelse til Byelorussisk i det 15. århundrede, som altså ble skrevet 5 århundreder før romepoken, inneholdt en høyst usedvanlig tyding av beretningen. Den sier, at stjernen ble iakttatt av astronomer (dette er det ord, som virkelig ble brukt) i

mange orientalske land. En gang viste den seg om natten og "opplyste hele himmelen ganske som Solen". Så hang stjernen over Mount Vans en hel dag, hvorefter den landet på fjellet, ganske som en ørn.

Teksten inneholder en hentydning til "visse bøker", som påstår, at Kristus kom ned fra denne stjerne. "Men den var forskjellig fra den, som avbildes i våre kirker. Den hadde vinger ganske som en ørn og mange lange stråler", som lot den bevege seg i en sirkel, da den landet på Mount Vans.

Denne versjon av en gammel historie introduserer uventet et nytt bilde og en ny tanke, som begge avviker fra kirkens tekster. Den apokryfiske er utvilsomt fantastisk. Men den er neppe mere fantastisk enn den godkjente kanoniske versjon. Hva lå til grunn for forfatterens fantasi? Også dette er hyllet i mystikk.

E N G L E R I FLYVENDE MASKINER

Dechany Klosteret i Kosovskaya Metehia, i det sydlige Jugoslavia, ble bygget i den første halvdel av det 14. år-

hundrede, og omkring år 1350 rummet det uttallige freskoer over emner fra det gamle og det nye testamente.

I foråret 1964 ble det funnet flere freskoer i klosteret. Det jugoslaviske tidsskrift Svet offentliggjorde fotografier under tittelen: "Rumskip på det dechanske krucifix, sputnikker på våre freskoer. Kunne gamle ikonmalere ha avbildet rumskip i Dechany?" Det behøvdes ikke noen journalists fantasi for å oppfinne titler som disse. Dechany freskoer avbilder virkelig engler, som flyr i rumskip, likesom de nåværende sputnikker. Det vises to fartøyer, som flyr etter hverandre fra vest mot øst. I førerskipet sitter det en mann uten den tradisjonelle engleglorie. Han griper om en "kontrollsøyle", som ikke sees, og ser bakut, som om han iakttager sin rumkamerats flyvning. I det etterfølgende fartøy sitter en annen mann, som heller ikke har noe til felles med den tradisjonelle engel, og som likeledes har en hånd på "kontrollerne".

Begge fartøyer har strømlinjeformete legermer. Klart synlige jet-

flammer i deres kjølvann understreker inntrykket av fart. "Helgenerne i de flygende maskiner sitter på pilotens plass", sier tidsskriftet.

Engler, som beskuer flygningen, dekker sine øyne og ører til med hendene og synes å gå baklengs av frykt for å bli blendet eller døvet. Nedenunder er avbildet to grupper, hvor ethvert ansikt bærer overraskelse, frykt eller forbløffelse til skue. Den sentrale skikkelse forestiller den korsfestede Kristus.

Den fresko, som avbilder Kristi oppstandelse, ser like så merkelig ut. Messias ser ut, som om han sitter i en rakett, som ennå ikke er begynt å bevege seg, forklarer det jugoslaviske tidsskrift. Faktisk ligner apparatet i høy grad en rumrakett og har en tovinget stabilisator øverst. Kristus prøver med sin høyre hånd å løfte et av de mennesker som står på jorden, ombord på skipet, før han starter på sin tur til det himmelske kongedømme.

Ekspertene vendte seg til munkene i Dechany for å få en forklaring, og disse svarte, at teg-

ningene av "skipene" er bilder av Solen og Månen. Ifølge den nytetamentlige legende ble Kristus korsfestet under en solformørkelse. Men hvorfor "Solen" er malt stående opp i vest, kunne munkene ikke forklare.

En av avhandlingene om Dechany miraklet hentyder til en hypotese, som går ut på, at Kristus var en mann, som kom ned til Jorden fra rummet. Tidsskriftet gir som kommentar, at slike tanker er "lovlig kjekke", at hypotesen, hvis den kunne bekreftes, "vil endre den bibelske historie om Kristus i bunn og grunn". Freskoer, bemerkes det, som viser objekter, som øyensynlig ligner sputnikker, "forbløffer både legmannen og spesialisten".

Det dechanske "mirakel" er ikke enestående. En ikon i det kirkearkeologiske studium på Moskvask teologiske akademi, som kalles Jesu Kristi oppstandelse, og som kan dateres tilbake til det 17. århundrede, viser Kristus i en strømlinjeformet beholder, som vagt minner om et rumskip, som står på Jorden. Røk velter ut fra begge sider av beholder-

ens nederste del og omhyller benene på de engler, som ser på fra sidene. Omtrent som på det dechanske fresko løfter Kristi høyre hånd et menneske (kirkens versjon identifiserer ham med Adam). Eva venter på, at det skal bli hennes tur, stående på den andre siden.

Ikonen er avgjort av apokryfisk natur. Det kan ha foreligget en nedskrevet versjon, som presenterer et ikkekanonisk synspunkt på Kristi oppstandelse og himmelfart, men hvis en slik finnes, vites det intet derom. Muligens ble den ødelagt av kirkens sensorer, eller også forsvant den i tidens løp. Eller kanskje eksisterer manuskriptet, men er stadig uoppdaget, i hvilket tilfelle det kunne ha inspirert ikon- (eller vegg-) malere til å fremstille episoder fra rumfarten.

EN HIMMEL UTEN MÅNE

Noen gamle gåter er blitt underkastet vitenskapelig analyse.

I gamle tibetanske opptegnelser som stammer fra før "Syndefloden", heter det, at det var en tid, da det ikke fantes noen Måne på himmelen.

Dette emne hører vi også om fra gamle slaviske kilder ("Eventyr og historier fra Podolia", som ble nedskrevet 1850/-60 av Levchenko). Man mente dengang, at slike eventyr blott var produktet av en livlig fantasi. Nå begynner vi å se dem i et nytt lys. Den  sterrikske ingeniør og matematiker Hans Herbig-er har beregnet, at Månen ble innfanget av Jordens tiltrekningskraft for ca. 12.000 år siden. Etter hans mening var dette årsaken til, at Atlantis sank i havet, og til den fra Bibelen kjente "Syndeflod". Herbigers hypotese er blitt inn- gående behandlet i Henri Bellami's "Myth about Atlantis".

ER VI HERRENS BARN EL-
LER ETTERKOMMERE AV
MENNESKER P  MARS?

Hvordan oppsto mennesket? Dette er stadig et av verdens største mysterier.

Det er tre muligheter; Mennesket er et produkt av en utvikling her på Jorden; mennesket er skapt av Herren; mennesket er et ledd i en lang utviklingskjede, som begynte på en annen planet og fortsetter på denne.

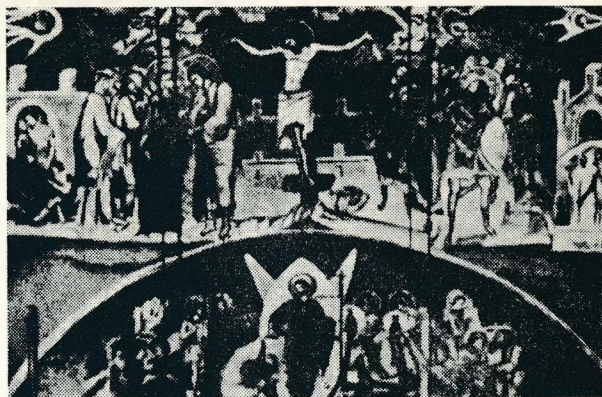
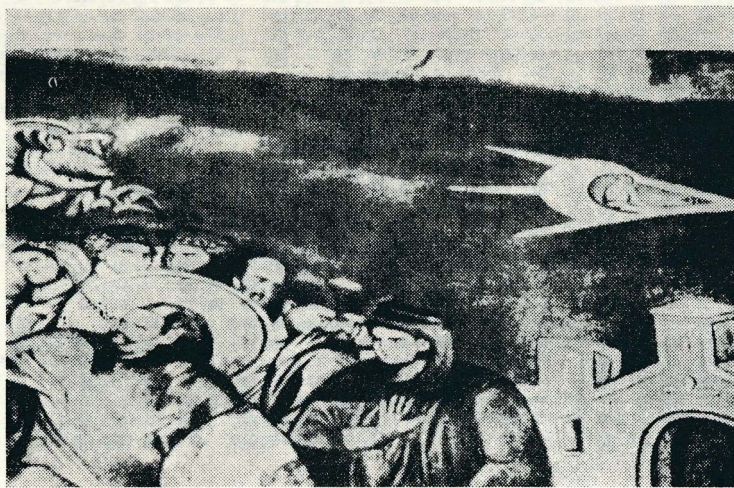
Det første er et

logisk svar, som underbygges av vitenskapen; men hvor  t stadig står uklart, idet det nemlig ikke beviser, hvorledes mennesket utviklet seg videre fra apestadiet. Det første menneske på Jorden er ennå aldri blitt oppdaget.

Det andre svar f r oss øyeblikkelig til å tvile. Det er ufattelig at mennesket skulle være produktet av en øyeblikkelig skapelseshandling.

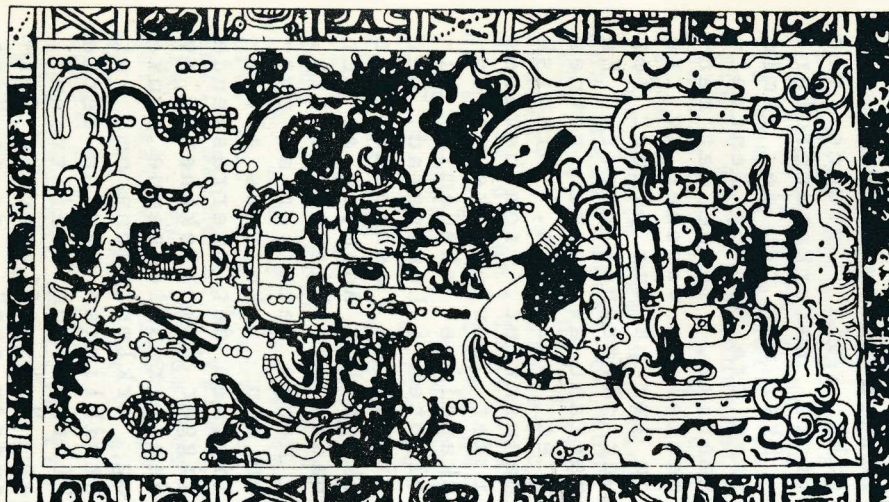
Det tredje svar er gammelt og interessant. Skal vi tro noen av mytene, fant menneskets første og opprinnelige utvikling sted på en annen planet i universet. Etter denne utviklingsperiode kom mennesket til Jorden, hvor det fortsatte med å utvikle og forandre seg. Noen vitenskapsmenn holder stadig fast ved, at vår planet ikke er gammel nok til, at intelligensvesener spontant kunne ha utviklet seg fra protozostadiet til de moderne raser.

Det slaviske eventyr, "Hvorledes menneskelige vesener fremsto på Jorden", forteller, at "mennesket ble skapt utenfor Jorden for lang tid siden. Da dets verden sto ovenfor sitt endeligt,

Over: Ikon fra det 17. århundre. "Jesu Kristus gjenoppstandelse". Dette ikon tilhører det teologiske akademi i Moskva. Sikkert malt av samme kunstner eller skole som den jugoslaviske fresko. Til venstre: Fresko i Dechany Monastery (Jugoslavia) - englene ser ut til å fly i rumfartøyer.

Se tekst på side 18.

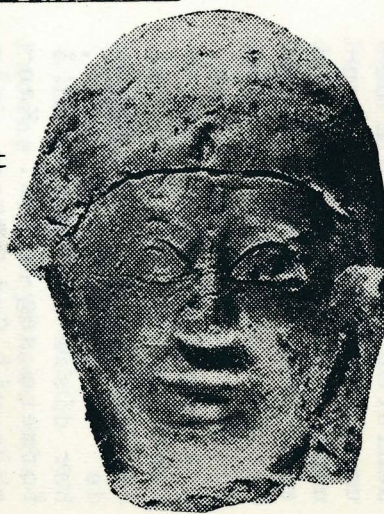

The New York Times

April 3, 1970

En "Dogu",
keramisk statuett
(20-30 cm. høy)
fra Jomon-
perioden i
Japan. Ca.
6000-3000 f.Kr.

Hode av
israelittisk
figur fra
8. århundre
f.Kr. funnet
i Dans
ruiner.

Tekst til billedet på side 17: En av de maya-guder, som "kom ned fra himmelen", formodentlig KUKUMATZ. Tegningen er 3,8 m. lang og ble funnet i 1935 på gulvet i en pyramide ved Palenque. Bemerk dels gudens plassering av hender og føtter - dels det, som evt. kan tolkes som "utstøtning, ledninger, måleinstrumenter og motordeler".

beordret Gud, for å bevare menneskeheten gjennom evigheten, englene til å bringe adskillige menneskepar til Jorden, så de kunne formere seg. Englene fordelte menneskene rundt omkring på Jorden, og hvor som helst de landsatte parrene, har disse fortsatt med å formere seg siden. Kan-skje vil Gud atter, når denne verden står foran sin oppløsning, bringe mennesker hen til et eller annet sted, hvor de kan formere seg videre".

Hjernen bak dette eventyret må ha vært rasjonelt tenkende. Eventyret kan være fritt oppfunnet, men er dog ikke helt uten betydning. Det fremkommer med grunner, som gjør, at vi kan anta, at de gamle hadde noen idéer om menneskets opprinnelse, som imidlertid ikke stemte overens med de kanoniske idéer. Folk var ikke tilfredse med de kirkelige dogmer og strebet etter å utvide sin horisont og

sin kjennskap til verden. Endelig rummer eventyret den tanke, at den menneskehet, vi kjenner i dag, ikke er den første intelligente rase på Jorden; men at den etterfulgte andre raser, som gikk til grunne ved store naturkatastrofer.

Skal man tro de gamle sagn fra Syd-og Sentral-Amerika, levde det menneskelige vesener av tre og lær på vår planet før vår nåværende raser. En variant av tanken nevnes i et apokryft, slavisk manuskript, som bevares i det sovjetiske vitenskapelige akademis bibliotek i Leningrad. Det sier, at mennesket ble skapt før Adam, og at det hadde et hjerte av tre.

Mange detaljer av myten kan ikke taes alvorlig; men det overraskende ligger i korrektheten av den grunnleggende tanke og erklæringene om, at utviklingen er en serie "forsøk og feiltrinn", at "alt flyter og forandrer seg", og at "det

er intet permanent under Månen".

EINSTEIN VAR IKKE DEN FØRSTE

I hvilken utstrekning kan vi stole på de gamles viten, og hvorledes skal vi behandle den i lys av nye kjensgjerninger?

Det ville være logisk å anta, at menneskehetens samlede viten kunne være blitt dannet som en følge av den menneskelige arters historie. Muligens er noen fakta og idéer levninger fra tidligere sivilisasjoner, mens andre kom til senere som følge av jordmenneskets kontakter med den ytre verden.

Den gamle idé om tidens relativitet er ennå ikke blitt vitenskapelig studert. I oldtiden og middelalderen fastholdt de kristne, at tiden går langsommere i himmelen enn på Jorden. Dette avspeiler seg i den aforisme, at et minutt av Guds tid varer like så lenge som et menneskeliv. Det er dog avvikelser. Salme 39 (vers 5) sier: "Se, i håndsbredder målte du mine dager ut, mitt liv er som intet for deg....."

Et japansk eventyr fra "Nippon Mukasi Banasi"-

samlingen forteller, at en mann vendte ung tilbake fra en tur til himmelen, men fant blott ingen etterkommere i sitt hjem. Man kan lese om lignende ting i et russisk eventyr, som er medtatt i A. N. Afanasyev's samling og i ett ukrainsk eventyr fra Levchenko-samlingen, hvor det sies, at tre av våre år svarer til trehundre av Guds år.

BESØKENDE

Høyst besynderlig er Enochs apokryfiske historie. Ifølge de religiøse bøker ble han tatt levende opp til himmelen: "Enoch levde før Syndefloden og lever dog stadig".

Det samme tema gjentaes i den velkjente apokryfiske fortelling, som kalles Esaias Visjon og som antaes å være blitt skrevet i det andre eller tredje århundre. Profeten Esaias, som begynte å dra den almektiges storhet i tvil, ble på dennes bud brakt opp til himmelen. Der så han den Eviges storhet og angret. Den engel, som hadde brakt profeten opp til himmelen, be-

sluttet å bringe ham tilbake til Jorden igjen. Esaias ble overrasket: "Hvorfor så snart? Jeg har kun vært her to timer". Engelen svarte: "Nei, ikke to timer, men 32 år".

Disse ord hadde nær tatt livet av profeten. Han ble klar over, at hans tilbakereise ville bety enten død eller en høy alderdom, for han var blitt 32 år eldre. Han tigget og ba for seg: "Hvorfor skulle jeg vende tilbake til mitt gamle kjøtt og mine gamle knokler?" Men engelen trøstet ham: "Vær ikke bekymret for det. Du vil ikke være noen gammel mann".

I begynnelsen av det tyvende århundre røpet Albert Einsteins oppdagelse, at tiden muligens kunne spille oss et puss, når man beveget seg med hastigheter, som nærmet seg lysets. Inntil nå er dette kun blitt etterkontrollert på laboratorier, hvor man har målt mesoner; men science fiction-forfattere har allerede i lang tid latt reisende i rummet oppleve eventyr, som svarer til Esaias's.

Antagelig avspeiler den gamle tanke om menneskets mulige udødelig-

het ikke blott en tørst etter en "evig gud", men innebærer samtidig den idé, at tiden under visse omstendigheter kan ha forskjellig hastighet.

HVA ER HERRENS HUS?

De religiøse bøker taler om "Herrens hus". Bibel-forskere henfører sedvanligvis vendingen til en ren spekulativ kategori, som ikke stemmer med praksis her på Jorden. Imidlertid oversetter jødiske og kristne bøker beskaffenheten av "Herrens hus" med vendinger, som har relasjon til "rummet". Apostelen Johannes forbandt det med himmelfenomener, torden og lynild: "Og Guds tempel ble åpnet i himmelen.....og det var lyn og stemmer og torden, et jordskjelv og store hagl". (Åpenb. 11:19)

De gamle trodde, at Gud steg ned fra himmelen i "Herrens hus". En annen kilde sier:det kom torden og lynild, og en tykk sky senket seg over fjellet, og det kom en overordentlig høy lyd fra trompetens stemme... og Sinaifjellet var helt innhyllt i røk, fordi Herren steg ned på det innhyllt i ild; og røken derfra steg opp som røken fra en ovn, og hele

fjellet skalv overordentlig....og hele folket så lynene og hørte tordenen og trompetenes stemme og så fjellene ryke.... (2. Mosebok 19:16-18:20:18).

Dernest henvender Gud seg til Moses: "Og du skal fullkommen sperre av for folket og si til dem: Vokt Eder for å gå opp på fjellet, ja for blott å røre ved ytterkanten derav...(2. Mosebok 19:12). "...Innskjerp folket, at de ikke må trenge seg frem til Herren for å se ham, at det ikke skal skje stort mannefall iblandt dem". (2. Mosebok 19:21).

Dette bilde kan ikke tydes "vulkansk", etter som dets himmelske natur klart er angitt. Det kan heller ikke tydes som en visjon.

Man kunne anta, at forfatteren av disse linjer har vært vitne til et rumskip, som landet på Jorden.

Herrens hus kan ha vært et rumskip, som ble sett av mennesker her på Jorden. Man kunne endog anta, at billedet av Herrens hus delvis kan forklare hovedtrekkene i templenes grunnplan.

Gamle kilder gjør det fullstendig klart, at idéen til oppførelse av templene kom fra Herrens

hus. En av kildene (I Paralipomenon 28,6,1-12) sier, at Kong David adlød Guds vilje og overga sin sønn Salomon som hverv å bygge Herrens hus her på Jorden etter de retningslinjer, som gjaldt for Herrens hus i himmelen. En av de apokryfiske beretninger kommer med detaljer fra en beretning om, hvordan David, da han var steget til himmels, fikk forevist "et bilde av en kirke oppe i himmelen", hvilket senere dannet grunnlag for templet i Jerusalem. Man mente, at bygningen av et tempel nede på Jorden var nødvendig, idet Gud muligens atter ville stige ned til oss: "Dersom Gud nedstiger (til Jorden), vil han bli hos oss".

De gamle mayaer i Sentral-Amerika trodde, at noen guder engang i en fjern fortid var steget ned til dem ad edderkopp-tråder. Legenden vakte oppmerksomhet hos N. A. Runin (Interplanetarisk kommunikasjon, stjern navigasjon, Krøniker og Bibliografi, Leningrad, sidene 110-111).

Den visjon av en stige som Jacob fra det Gamle Testamente hadde, og som beskrives i første Mose-

bok, 28. kapitel, kan utlegges som værende fjernt beslektet med legenden. Jacob så Herrens hus på et fjell og en stige, som førte til det himmelske kongerike.

Både Maya-legendene og det Gamle Testamente kan fortolkes ut fra den synsvinkel, at mennesker utenfra tidligere har besøkt oss.

MAN KAN IKKE FREMSTILLE NOE AV INTET

Alle hypoteser, hva enten de er korrekte eller ei, har alltid angitt den retning, vitenskapelig forskning tok. Hypotesene av idag er kanskje vår viten i morgen. Naturligvis har de ikke alle en sjanse for å bli teorier.

Men selv en tilbakevist hypotese er nyttig, fordi behovet for å kunne motbevise såvel som for å bevise stimulerer ekspansjonen av vår viten.

Den populære hypotese om besøk utenfra, som antyder, at Jorden utgjør en del av en intergalaktisk sfære, hvor det består forbindelser mellom planetene, kan med tiden utmerket bli anerkjent teori. Inntil nå, så lenge det kun støttes

av legender og arkeologiske utgravninger, kan den neppe forekomme oss overbevisende. Men nil posse creari de nihilo - man kan ikke fremstille noe av intet - er en av våre forfedres vise grunnsetninger.

Den kinesiske lærde Yuan Ke skriver: "Mange mennesker anser myter for blott å være et produkt av menneskets fantasi, som intet har til felles med virkeligheten. Dette er en alvorlig feiltagelse".

Den samme tanke ble fremsatt av Maxim Gorki i en litt annen form: "Det er generelt intet fantastisk her i livet. Alt, hva som forekommer oss mystisk, har en særdeles bestemt basis i virkeligheten...Intet av det, mennesket har tenkt seg til, savner røtter i virkeligheten".

Etter hvert som vitenskapen gjør fremskritt, vil den i stigende grad utvikle evnen til å tyde de gamle gåter. I løpet av de siste år har hypotesen om "besøk utenfra" vunnet flere og flere tilhengere, etter hvert som vi selv er begynt å reise i rummet. Det er mulig, at denne antagelse til slutt vil bli forkastet; men, som Dmitry

Mendeleyev sa, "Det er bedre å tro på en hypotese, som med tiden viser seg å være feil, enn slett ikke å tro på noe".

(Kilde:SPUTNIK Digest, nr. 1, 1967. SPUTNIK ut-

gies av pressebyrået NOVOSTI (APN). Vi har i vår oversettelse til norsk, gått veien om den danske oversettelse i UFO-kontakt nr. 2 og 3, 1969.)

NYTT OM MARS

av F. W. Kalvik

Astronomer ved McDonald observatoriet i Texas, har nå røpet at de har fått det første absolutt avgjørende bevis på at det eksisterer vann i Mars' atmosfære.

Skjønt vanninnholdet synes å være meget lavt, ser observasjonen ut til å slå bena bort under tidligere argumenter, som sier at luften på Mars er for tørr til at liv kan eksistere der.

Videre sa astronomene, at observasjonene er i samsvar med den lenge påståtte utflytning av vanndamp fra Marspolene. Denne bevegelse menes å forklare den bølge av formørkning, som av noen er lagt frem som bevis på vegetasjon. Denne formørkelse av planetens landskap - sett gjennom teleskoper på Jorden - begynner om våren rundt kanten av pol-kalotten.

Formørkningen beveger seg mot ekvator, ca. 52 km pr. døgn, fra Marspolen og sydover.

Det har vært antatt at smeltingen av polar-isen tilfører luften nok vann-damp til å sette planter i vekst, skjønt ikke levende prosesser heller kunne forklare denne farveendring.

Siden begynnelsen av dette århundre har en del vitenskapsmenn hatt mistanke, om at de hvite polkalotter var dekket av tørr is eller frossen karbondioksyd - og ikke som enkelte hevdet - frosset vann.

Dr. Smidt, leder av observatoriet, tror at de nye observasjonene viser at, i det minste en betraktelig mengde vann må finnes på polkalottene.

Under Texas-observasjonene førte observa-

toriets 82 tommers reflekterende teleskop lyset fra Mars inn i en større spektrograf, som avslørte den relative intensitet av lysets bølgelengder. I flere hundre punkter i den infra-røde del av spektret var det absorbering av bølgelengder, karakteristiske for vanndamp i atmosfæren på Mars.

Selv om observatoriet ligger 2000 meter over havet i ørkenområde, og skjønt observasjonene ble gjort på to usedvanlige tørre aftener i februar og mars måned, var det allikevel 20 ganger mere vanndamp i jordens atmosfære enn på Mars.

Observasjonene ble gjort mens Mars hurtig avsluttet sitt løp fra Jorden. Denne relative bevegelse flyttet bølglengdene som absorberte vann på Mars, så de ikke lenger ble dekket av virkningen av vann i jordens atmosfære.

Det ble funnet at luften i Mars' sydlige atmosfære inneholdt nok

vann til å dekke overflaten i en dybde av to tusen-dels tomme. Over den nordlige halvkule var luften halvt så fuktig. Sent på våren, når den sydlige polkalott vokste hurtig, ble det oppdaget at fuktigheten var forskjøvet sydover.

Den totale fuktighet i Mars' atmosfære, antas nå, etter Texas-observasjonene, å være tilstrekkelig til å produsere to kubikk-km. flytende vann. Etter flere observasjoner, håper astronomene at de vil bli i stand til å prøve den hypotese at det er oaser eller særlig fuktige områder på planeten, hvor liv kunne finne forholdsvis behagelige områder.

De mottar nå spektra med observatoriets nye 107" teleskop, og planlegger videre studier med en fransk tegnet spektrum-analysator.

(Utdrag av et foredrag holdt av F. W. Kalvik i foreningen UFO-Bergen.)

Mennesket viser ikke sin karakter så tydelig gjennom noe, som gjennom hva de finner latterlig.

Goethe.

TACHYONER - TANKEBØLGER?

av Knut AAsheim

Herr Eddie Morild's filosofiske tyggegummi i FAKTA? nr. 2-1970, hadde en ganske interessant smak, det var endog noe kjent ved den.

Jeg er ikke kompetent til å diskutere tachyonenes teoretiske opprinnelse, men deres hypotetiske oppførsel minner meg om noe;-tankebølger! Kan man tenke seg at tankebølger består av tachyon-partikler?

For det første skulle tachyonene kunne bevege seg ubegrenset hurtigere enn lyset. Jeg mener at tankebølger beveger seg med slike nærmest ubegrensede hastigheter og over uendelige avstander. Når det gjelder lysets hastighet, så er det meget mulig at den er konstant i vakuum, men universet er vel intet vakuum. Måler man lysets hastighet mellom 2 punkter utover jorden-månen vortexet tror jeg man vil komme fram til noe annet. Jeg har lest at man har målt objekter med en hastighet på 325.000 km/sek.! LYSHASTIGHETEN ER KUN DEN HASTIGHET SOM VISSE BØLGER ELLER VIBRASJONER FOR-

FLYTTER SEG MED I ET VISST MEDIUM.

Herr Morild skriver at "Den mest fascinerende tanke er at tachyon-felter kan komme til å interferere med våre fjerner". Videre sier han: "Feltene vil bre seg som vanlige radiobølger og oppfanges av hjerner som på en eller annen måte er innstilt på samme frekvens". Meget interessant, da dette etter min mening er hva som skjer med tankebølger. Et menneskes tanker brer seg utover i universet som ringer i vannet, eller som radiobølger fra en sender, og påvirker det de treffer på. Hvis man kan akseptere at HVERT ENESTE ATOM PÅVIRKER ETHVERT ANNET ATOM, forstår man kanskje hvordan alt i universet er gjensidig avhengig av hverandre. Det har vært sagt at: "ENHVER TANKE, ORD ELLER GJERNING VIRKER ENTEN NEDBRYTENDE ELLER OPPBYGGENDE PÅ UNIVERSET!" Hvilket skulle være til ettertanke m.h.t. vårt ansvar som levende tenkende vesener.

Vi må så tenke på at enhver av oss, som "tan-

kebølge-sender/mottaker" har hver vår egen individuelle frekvens (m. et unntak). hvorvidt et individ er i stand til å motta tankebølger utsendt fra en annen med minst mulig forvrengning avhenger av om deres individuelle frekvenser ligger nær hverandre eller er i harmoni. To personer, f.eks. en mann og en kvinne med en høy grad av harmoni mellom seg, kan erfare meget sterk telepatisk kontakt.

Tanke-bølger avtar svært lite med avstanden, og en naturlig følge av dette er telepatisk overføring fra en planet til en annen. Dersom mange følger disse tanker (om tanker) videre, åpner interessante perspektiver seg. Det er f.eks. kjent at adskillige ganger har vitenskaplige oppdagelser blitt gjort av vitenskapsmenn på vidt forskjellige steder på jorden SAMTIDIG uten å vite om hverandre. Man kan her forestille seg at disse vitenskapsmenn, p.g.a. sine konsentrerte tanker om et spesielt (og samme) problem, midlertidig har oppnådd å være sendere/mottakere på samme frekvens. Deres tankebølger brer seg utover og oppfanges av en

"kollega" på en høyt utviklet planet et sted i universet, som kjenner løsningen på dette problem og som bevisst (eller ubevisst) sender denne ut igjen, og som vil oppfanges samtidig av de forskjellige vitenskapsmenn på Jorden. Og man undrer seg over hvordan disse menn uavhengig av hverandre kunne komme frem til løsningen samtidig.

Jeg tror vi ville bli høyst overrasket hvis vi visste i hvor stor grad hver av oss "plukker opp" tanker som vi mener å være våre egne, men som altså er mottatt fra individer på denne eller andre plan(eter). Kunstneres inspirasjoner er slike impulser.

Tanken er den opprinnelige og største kraft. Forut for ethvert ord, enhver handling, går en tanke. Enhver manifestasjon, fysisk eller åndelig har sin årsak i tanke, ja med bevisst tanke er ALT mulig. Men tankens styrke og ubegrensethet er uløselig knyttet til en faktor - la oss kalle den L. Den kan sies å være en del av tanken, eller tanken er en del av den (personlig holder jeg på det siste), og den er allestedsværende

(omnipresent) i sin natur. Jeg overlater til leserne å fundere videre over faktoren L, og slutter disse betraktninger med følgende til etter-

tanke, som jeg foretrekker ikke å oversette: "There is nothing ever imagined by man, that is not somewhere a reality!"

ISFRIE DALER I ANTARKTIS

I National Geographic Magazine, okt. 1968, skriver S. W. Matthews i en artikkel om Antarktis:

Langs antarktis' kyst har nesten 40 vitenskapelige ekspedisjoner fra et dusin land sine undersøkelses-stasjoner. Og foruten ved selve Sydpolen, ligger 3 amerikanske og en russisk stasjon langt inne i landets indre. Til tross for den uhyggelige kulde og de drepende snestormer, utfører de sine vitenskapelige forskninger, - og får sine forsyninger ved hjelp av fly, helikopter og motor-toboggans (kanadisk slede).

I sne-prøver fra Dronning Mauds land fantes spor av radioaktivt nedfall, og røk fra byene som viser at luft-forurensningene har nådd de fjerneste steder på vår klode.

Biologer studerer de

mikroskopiske former for liv som på en eller annen måte overlever den forferdelige kulde, den ørkenaktige tørke og mangelen på sol i de merkelige snefrie daler. "Vi håper å få vite hvordan man kan oppdage liv på Mars, hvis noe liv eksisterer der", sa biologene.

Fysikerne måler de øvre atmosfæriske forstyrrelser og sol-vind som kunne true måne-astro-nautene.

Psykofysiologer noterer menns sove- og drømmevaner, for å få vite virkningen av å leve under trange og totalt isolerte forhold, som i fremtidige rumstasjoner.

Et dusin nasjoners vitenskapsmenn arbeider sammen på internasjonale utvekslingsprogram, uten hensyn til politiske forskjeller. Det er ingen kald krig i jordens kaldeste land.

Hvert år fravrister vitenskapsmenn hemmeligheter fra det minst kjente kontinent. Geologer samler sten på månedslange reiser gjennom utforskete fjellområder. Glasiologer måler bevegelser i den uhyre iskappe som dekker Antarktis. Og botanikere dyrker moser og lav på de forblåste fjellsider som dukker frem av isen.

På den side av Antarktis som vender mot det sydlige Stillehav, i landet innefor Mc Murdo sund, finnes et av de merkeligste områder. Midt inne i isen ligger flere dalfører som er helt is-

frie. Hvorfor isen har trukket seg tilbake fra dem er ennå en uløst gåte, enten på grunn av underjordisk varme, tørre vinder som blåser fra sentral - platået eller forandring i snefallet - det vet man ikke. Det er en forunderlig opplevelse - midt inne i isområdet - å treffe på disse snebare dalfører, som alle skråner inn mot kontinentets sentrum. De er øde, sten og sand dekker dem, men hist og her finnes litt lav og mose, og elver fra de nærliggende brøer strømmer igjennom dem.

HVA ER HALOGRAFI?

av V. J. Brøndegaard

Laser-strålens trolldomskunster kan kanskje medføre filmens tredje revolusjon - men den plastiske halografis uhyggelige naturtro spøkelsesverden vil før eller siden også holde sitt inntog i TV.

En mann går på kino med billett til parkett-plass. Den berømte filmdiva begynner å ta skumbad, og han iler ut til billettluken for å kjøpe

en plass på balkongen...

En dårlig vittighet i dag. Men i fremtidens kinoer blir han ikke skuffet. Oppe fra balkongen får han virkelig en annen og kanskje bedre synsvinkel til det, som foregår på lerretet eller rettere scenen.

De store filmselskaper prøver med tekniske nyheter å erobre tilbake, hva de tapte til fjernsynet. Man har som be-

kjent lenge eksperimenter med tredimensjonale eller plastiske gjengivelser, uten at det kom noe praktisk brukbart ut av forsøkene. Folk skulle sitte med spesielle briller, og det var meget vanskelig å synkronisere tre eller flere filmer til et og samme bilde.

En helt ny oppfinnelse har nå i bokstavelig forstand rykket 3 - D-filmen nærmere virkeligheten.

TEKNISK LUFTSPEILING

Det er halografien, som gjør det umulige mulig; å ta plastiske fotos og film uten kamera og objektiv! Halografien er et såkalt interferensfenomen, som uten tvil vil komme til å spille en stadig større rolle for oss alle. Det er en av de langt over hundre anvendelser for laserstrålen, som ble tent for kun åtte år siden - en slags kunstig lys, bestående av helt ensrettede elektro-magnetiske bølger.

Når fotografiet eller filmen opptaes, spaltes strålen således, at en del rammer objektet (Scenebilledet) og det andre et speil. Herfra vender de to stråler retur til platen eller

filmstrimmelen fra hver sin vinkel. Et elektromisk apparat opptegner deres snart sterke, snart svake lyssvingninger, og resultatet blir et halogram - et usynlig virvar av hvirvler og punkter og streker. Men idet halogrammet belyses bakfra av en hvit laserstråle, gjenoppstår billedet så plastisk og naturtro, at det endog skifter perspektiv, når det betraktes fra forskjellige sider.

Hva halografien presterer, grenser nesten til den skinnbarlige trolldom. Klipper man halogram-billedet i små firkanter, har hvert felt stadig billedet av hele gjenstanden, blott sett fra stadig nye synsvinkler. Man kan ta et stort antall halogrammer på samme plate, uten at det forstyrrer hverandre, fotografere gjennom matteret glass, melk eller tett røk, ja bruke sort-hvit film og allikevel få tredimensjonale bilder i farver!

FORAN FILMENS TREDJE REVOLUSJON

Halogrammet er egentlig slett ikke noe bilde, men kunne snarere kalles en hallusinasjon, et synsbedrag. Man kan gå

rundt omkring det. Gjestanden står tilsynelatende lyslevende like foran én, men rekker man hånden ut, griper den i tomme luften.

Oppfinnelsen rummer ennå helt uoverskuelige muligheter. For eksempel vil den være velegnet til å betrakte enkelte faser i meget hurtige bevegelser. Et avfyret prosjektil gjengives ikke bare plastisk, men man kan også studere luftstrømmene på alle sider. Eller man kan overføre halogrammet som en matematisk formel (kode) til et elektronisk databehandlingsanlegg, som nå, så ofte det ønskes, avleveres 3-D-billeder.

Den britiske filmpionér Dennis Gabor, kaller oppfinnelsen "nøkkelen til filmens tredje revolusjon" og mener, at en perfekt 3-D-farve-panorama-fremstilling er mulig om et par år. Filmen kjøres da ikke mere i et rum bak lerretet, og publikum får fornemmelsen av selv å delta i handlingen! De kan så å si hilse på skuespillerne og ved å gå omkring i salen få øye på stadig nye detaljer.

Ifølge Gabor skulle rumvirkningen kunne bli

ennå større, hvis det brukes film med flere lag, således at halogrammerne avspilles i hurtig, men synkronisert rekkefølge.

KINOENE SKAL HELT OM- BYGGES

Et hold engelske filmeksperter har allerede undersøkt, om slik film kan påregne den større interesse, som er nødvendig for å dekke de høyere fremstillingsutgiftene. Man kom til det resultat, at enhver nyhet på filmens område lokket folk bort fra TV-skjermene. Men for kino-eierne blir det ingen billig fornyelse. Omstillingen fra stum- til talefilm og fra talefilm til farvefilm krevde ingen større endringer. Til Cinemascope og andre systemer skulle det blott fremskaffes en annen fremviser og et bredere lerret. Men salen skal helt ombygges til 3-D-film, Og man ventilerer allerede mulighetene for å anvende halografien også innen for fjernsynet. Så er kinoene like langt!

De teknikere, som arbeider med halografien, vil dog gjerne understreke, at oppfinnelsen ennå ikke kan utnyttes

på alle den teoretisk mulige måter. Filmopp-tagelsene krever meget store lysmengder og eksponeringstider fra fem til tyve minutter, mens objektet ligger helt stille. Som laseren er halografien imidlertid i

rivende utvikling, og mange sakkyndige spår, at den blir grunnlaget for fremtidens tredimensjonale spillefilm, fjernsyn og billedblader. (Flensborg Avis, 21.9.1968.)

I Russland bor Vera Petrova, 11 år, som kan "se" inn i sin fars jernkasseskap gjennom bare å berøre det. Vera kan også, ifølge en Moskvaavis, "se" gjennom veggene på hus - men bare når hennes øyne er forbundet. Hun kan også stå barfotet på ett fotografi og identifisere personene på det, og hun kan lese bokstavene og fornemme farver gjennom å bare berøre dem. Men dersom huden er våt, fungerer ikke hud-synet. (Søkaren, 2/65.)

Fort Collins, Colorado, i dag. (AP) Professor Harry D. Muller har fått en bevilgning på tusen dollar for å finne ut om egg snakker med hverandre før de blir klekket ut!

Prof. Muller tror det kan eksistere en slags primitivt kommunikasjons-system mellom egg som ligger ved siden av hverandre, slik at de blir klekket ut samtidig. Han mener meget tyder på at det forekommer en slik "samtale", blandt annet kan man ute i naturen se at fugler legger et dusin eller flere egg i løpet av tre uker, men alle blir klekket ut i løpet av fem-seks timer. (Dagbladet, 27.9.69.)

Alma-Ata (APN). En arkeologisk ekspedisjon fra Kasakhstans Vitenskapsakademi er nå kommet tilbake fra en ekspedisjon til Mangysjlakhalvøya. Ekspedisjonens leder, A. Medejev, forteller at ekspedisjonen blandt annet har funnet underjordiske templer på nordkysten av halvøya.

Det er tidligere gjort liknende funn på Mangysjlakhalvøya. Ifølge eksperter skriver disse underjordiske templene seg fra de første århundre av vår tidsregning. (Trønder-Avisa, 5.10.67.)

HVORDAN OPPFØRER FISKEN SEG I TRÅLEN?

BRITENE MED NYTT TV-KAMERA

Den britiske marine har nå frigitt en innretning, som er like avansert i forhold til Asdic, som farvefjernsynet er i forhold til krystallapparatet!

Ved hjelp av dette apparaturet kan man få et bilde i "fiskeperspektiv" av det som går for seg i Nordsjøen. Når man fisker med trål kan man få nærbilder av trålen og av fiskestimene, og også gjøre opptak som viser hvordan fisken reagerer på lyden fra redskapene og skutene.

Amerikanerne kan gjerne være oppglødd over sine bilder fra månen, men vi er enda mer begeistret for de filmene vi har tatt under Nordsjøens havflate, fra havbunnen og av fiskestimene, sier R. Mitson ved fiskerilaboratoriene i Lowestoft.

Marinens avanserte utstyr - som skal være helt uovertruffet når det gjelder kampen mot ubåter - ble installert i havforskningskipet "Clione", og de første opptakene har gitt overraskende opplysninger.

Vannet i Nordsjøen er ikke akkurat krystallklart, noe som har gjort det vanskelig med opptak med vanlig undervannskamera og fjernsynskamera. Det nye utstyret gjør

det mulig å se hvordan trålen oppfører seg, studere fiskens oppførsel under forskjellige forhold - og det kan også brukes til å finne og identifisere vrak.

Forskerne hadde særlig stor interesse av å se hvordan lyd fra redskap virket, og kan fortelle til Fishing News, at de så lederne av to fiskestimer svømme mot hverandre og holde en "konferanse" - hvorpå de to stimene slo seg sammen etter at den ene lederen svømte tilbake og tydeligvis sa fra at hans kollega var all right... (Fiskerinytt, febr.-70.)

Hvis du vil reformere, må du begynne hos deg selv.

Leo Tolstoj.